ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1992

Vyhlásené: 03.04.1992 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

123

ZÁKON

zo 4. marca 1992

o pobyte cudzincov na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky

Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa uznieslo na tomto zákone:

PRVÁ ČASŤ
ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

§ 1
Účel a pôsobnosť zákona

(1) Účelom zákona je ustanoviť podmienky pre vstup a pobyt cudzincov na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a pre vycestovanie cudzincov z územia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky do zahraničia.

(2) Tento zákon sa nevzťahuje na cudzincov, ktorí požiadali o priznanie postavenia utečenca alebo ktorým sa postavenie utečenca na území Českej aSlovenskej Federatívnej Republiky priznalo, pokiaľ osobitné predpisy[1]) neustanovujú inak.

(3) Cudzincom podľa tohto zákona je každý, kto podľa zákonov Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky nie je jej občanom.

§ 2
Vstup na územie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky

(1) Cudzinec smie vstúpiť na územie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, zdržiavať sa na ňom a vycestovať z územia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky do zahraničia len s platným cestovným dokladom opatreným vízom Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, ak medzinárodná zmluva, ktorou je Česká a Slovenská Federatívna Republika viazaná, neustanovuje inak. Vízum sa nevyžaduje, ak tak ustanoví vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

(2) Pri vstupe na územie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo pri vycestovaní z územia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky do zahraničia smie cudzinec prekročiť štátne hranice Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky len na hraničných priechodoch určených pre medzinárodný cestovný styk, ak medzinárodná zmluva, ktorou je Česká a Slovenská Federatívna Republika viazaná, neustanovuje inak.

(3) Cudzinec je povinný pri prekročení štátnych hraníc Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky podrobiť sa kontrole Federálneho ministerstva vnútra.

(4) Vízum udelené v zahraničí česko-slovenskou diplomatickou misiou alebo konzulárnym úradom môže pred vstupom cudzinca na územie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky zrušiť Federálne ministerstvo vnútra z dôvodov uvedených v § 14 ods. 1 písm. b), d) a e).

DRUHÁ ČASŤ
POBYT NA ÚZEMÍ ČESKEJ A SLOVENSKEJ FEDERATÍVNEJ REPUBLIKY

§ 3

Cudzinec sa smie zdržiavať na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky krátkodobo, dlhodobo alebo trvalo.

Krátkodobý pobyt

§ 4

(1) Cudzinec je oprávnený zdržiavať sa krátkodobo na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky po dobu určenú vízom; ak cestovný doklad nemusí byť opatrený vízom, po dobu ustanovenú vládou Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Česká a Slovenská Federatívna Republika viazaná.

(2) Krátkodobý pobyt sa povoľuje najdlhšie na dobu 180 dní. Pokiaľ sa krátkodobý pobyt povolil na dobu kratšiu ako 180 dní, môže ho na žiadosť cudzinca Federálne ministerstvo vnútra predĺžiť. Žiadosť sa podáva najneskôr tri pracovné dni pred uplynutím tejto doby. O žiadosti rozhodne Federálne ministerstvo vnútra bez meškania, najneskôr však do ukončenia doby krátkodobého pobytu.

§ 5

(1) Vízum na krátkodobý pobyt udeľuje na žiadosť cudzinca v zahraničí česko-slovenská diplomatická misia alebo konzulárny úrad a na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky Federálne ministerstvo vnútra.

(2) K žiadosti o udelenie víza na krátkodobý pobyt je cudzinec povinný na požiadanie predložiť doklady potvrdzujúce zabezpečenie prostriedkov na pobyt a na vycestovanie z územia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky do zahraničia.

(3) Orgán oprávnený na udelenie víza na krátkodobý pobyt môže jeho udelenie podmieniť zložením peňažnej sumy vo výške nevyhnutných nákladov na vycestovanie cudzinca z územia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky do zahraničia. Ak cudzinec vycestuje bez použitia zloženej finančnej sumy, táto sa mu vráti.

(4) O žiadosti cudzinca o udelenie víza na krátkodobý pobyt rozhodne príslušný orgán do 30 dní odo dňa podania žiadosti.

(5) Na konanie o udelenie víza na krátkodobý pobyt a o predĺžení doby určenej na krátkodobý pobyt sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.[2])

Dlhodobý a trvalý pobyt

§ 6

(1) Cudzinec je oprávnený zdržiavať sa dlhodobo na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky po dobu určenú v povolení na dlhodobý pobyt.

(2) Dlhodobý pobyt sa povoľuje na dobu potrebnú na dosiahnutie jeho účelu, najdlhšie však na dobu jedného roka. Táto doba sa môže na žiadosť cudzinca opakovane predĺžiť, najdlhšie však vždy o jeden rok. Žiadosť sa podáva najneskôr 14 dní pred uplynutím tejto doby.

§ 7

Cudzinec je oprávnený zdržiavať sa trvalo na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky na základe povolenia na trvalý pobyt. Toto povolenie pobytu možno udeliť najmä za účelom zlúčenia rodiny, pokiaľ manžel, príbuzný v priamom pokolení alebo súrodenec cudzinca má trvalý pobyt na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, v iných humanitárnych prípadoch, alebo pokiaľ to je odôvodnené zahraničnopolitickým záujmom Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

§ 8

(1) Žiadosť o udelenie povolenia na dlhodobý alebo trvalý pobyt podáva cudzinec v zahraničí na česko-slovenskej diplomatickej misii alebo konzulárnom úrade. Žiadosť možno podať tiež na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky Federálnemu ministerstvu vnútra. Žiadosť o predĺženie doby určenej povolením na dlhodobý pobyt podáva cudzinec Federálnemu ministerstvu vnútra.

(2) K žiadosti o udelenie povolenia na dlhodobý alebo trvalý pobyt a k žiadosti o predĺženie doby určenej povolením na dlhodobý pobyt je cudzinec povinný na požiadanie predložiť doklady potvrdzujúce účel pobytu, zabezpečenie prostriedkov na pobyt, zabezpečenie ubytovania a doklady potvrdzujúce jeho bezúhonnosť a to, že netrpí nákazlivou chorobou, ktorej šírenie je trestné podľa zákona.[3])

§ 9

(1) O žiadosti cudzinca o udelenie povolenia na dlhodobý alebo trvalý pobyt rozhodne Federálne ministerstvo vnútra do 60 dní odo dňa podania žiadosti. Ak Federálne ministerstvo vnútra vyhovie žiadosti, udelí príslušná česko-slovenská diplomatická misia alebo konzulárny úrad cudzincovi zdržiavajúcemu sa v zahraničí vízum; cudzincovi zdržiavajúcemu sa na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky vydá Federálne ministerstvo vnútra preukaz povolenia na pobyt.

(2) Na rozhodnutie o udelení povolenia na dlhodobý alebo trvalý pobyt a o predĺžení doby určenej povolením na dlhodobý pobyt sa nevzťahuje § 47 správneho poriadku, ak sa žiadosti vyhovie v plnom rozsahu.

§ 10

(1) Preukaz povolenia na pobyt obsahuje údaje o totožnosti držiteľa, jeho štátnom občianstve, mieste pobytu a o ďalších právnych a evidenčných skutočnostiach.

(2) Preukaz povolenia na pobyt sa vydáva s platnosťou na dobu určenú v povolení na dlhodobý pobyt alebo na dobu piatich rokov, ak ide o povolenie na trvalý pobyt, najdlhšie však na dobu platnosti cestovného dokladu cudzinca.

(3) Preukaz povolenia na pobyt sa nevydáva cudzincovi mladšiemu ako 15 rokov a cudzincovi pozbavenému rozhodnutím súdu spôsobilosti na právne úkony.

(4) Držiteľ preukazu povolenia na pobyt je povinný dbať na to, aby údaje v ňom uvedené zodpovedali skutočnosti. O predĺženie doby platnosti preukazu povolenia na pobyt je jeho držiteľ povinný požiadať Federálne ministerstvo vnútra najneskôr 14 dní pred uplynutím doby platnosti

preukazu; o vykonanie iných zmien údajov v preukaze je povinný jeho držiteľ požiadať príslušný orgán do troch pracovných dní odo dňa, keď zmena nastala.

§ 11

O zamestnávaní cudzincov pri ich pobyte na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky platia osobitné predpisy.[4])

TRETIA ČASŤ
SKONČENIE POBYTU NA ÚZEMÍ ČESKEJ A SLOVENSKEJ FEDERATÍVNEJ REPUBLIKY

§ 12

(1) Povolenie na vycestovanie z územia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky do zahraničia po skončení dlhodobého alebo trvalého pobytu udeľuje na žiadosť cudzinca Federálne ministerstvo vnútra do 30 dní odo dňa podania žiadosti.

(2) Udelenie povolenia na vycestovanie možno odoprieť cudzincovi, proti ktorému je v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike

a) nariadený výkon rozhodnutia pre neplnenie vyživovacej povinnosti alebo finančných záväzkov,

b) vedené trestné stíhanie alebo ktorý nevykonal trest odňatia slobody uložený tuzemským súdom, ak mu trest nebol odpustený alebo výkon trestu nebol premlčaný.

(3) Na konanie o udelenie povolenia na vycestovanie z územia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky do zahraničia po skončení dlhodobého alebo trvalého pobytu sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.[2])

§ 13
Zánik oprávnenia na pobyt

Oprávnenie cudzinca na dlhodobý alebo trvalý pobyt na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky zaniká, pokiaľ sa cudzinec zdržiava mimo územia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky nepretržite po dobu dlhšiu ako 180 dní a vopred tento pobyt neoznámil orgánu Federálneho ministerstva vnútra.

Zákaz pobytu na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky

§ 14

(1) Cudzincovi možno zakázať pobyt na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky najmenej na jeden rok, ak

a) bol právoplatne odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody, pokiaľ sa naňho nehľadí, ako by nebol odsúdený,

b) dopustil sa v zahraničí konania, ktoré je podľa zákonov Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky obzvlášť závažným trestným činom,[5])

c) vykonáva neoprávnene zárobkovú činnosť,

d) porušil predpisy o omamných látkach,[6])

e) je to nevyhnutné pre bezpečnosť štátu, udržanie verejného poriadku, ochranu zdravia alebo práv a slobôd druhých,

f) porušil povinnosť ustanovenú týmto zákonom alebo iným všeobecne záväzným právnym predpisom.

(2) Zákaz pobytu na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky (ďalej len „zákaz pobytu“) možno zrušiť, ak pominuli jeho dôvody.

(3) O zákaze pobytu a o zrušení zákazu pobytu rozhoduje Federálne ministerstvo vnútra.

(4) Odvolanie proti rozhodnutiu o zákaze pobytu nemá odkladný účinok.

§ 15

(1) Cudzincovi, ktorému bol zakázaný pobyt na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, sa nepovolí vstup na územie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky po dobu uvedenú v zákaze pobytu. Pred uplynutím tejto doby možno cudzincovi výnimočne povoliť krátkodobý pobyt na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, ak je to odôvodnené najmä humanitárnymi dôvodmi a nepovolenie pobytu by znamenalo neprimerane tvrdý postup.

(2) Cudzincovi, ktorému bol zakázaný pobyt na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, sa môže určiť na vycestovanie do zahraničia primeraná, najdlhšie však 30 denná lehota.

Vyhostenie

§ 16

(1) Cudzinec, ktorý neoprávnene vstúpi alebo sa neoprávnene zdržiava na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, môže byť vyhostený.

(2) O vyhostení rozhoduje Federálne ministerstvo vnútra, ktoré tiež zabezpečí vykonanie vyhostenia.

(3) Na konanie o vyhostenie sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.[2])

§ 17

(1) Ak bolo rozhodnuté o vyhostení, je cudzinec povinný sa zdržiavať do vykonania vyhostenia na mieste určenom Federálnym ministerstvom vnútra.

(2) Ak možno dôvodne očakávať, že cudzinec bude mariť alebo sťažovať vykonanie vyhostenia, možno ho do vykonania vyhostenia zaistiť, najdlhšie však na dobu 30 dní.

§ 18
Prekážky vyhostenia

(1) Cudzinca nemožno vyhostiť do štátu, kde by bol ohrozený jeho život alebo sloboda z dôvodu jeho rasy, náboženstva, národnosti, príslušnosti k určitej sociálnej skupine alebo pre politické presvedčenie. To neplatí, ak cudzinec ohrozuje bezpečnosť štátu alebo bol odsúdený za obzvlášť závažný trestný čin.[5])

(2) Cudzinca nemožno vyhostiť do štátu, ktorý žiada o jeho vydanie pre trestný čin, za ktorý zákon tohto štátu ustanovuje trest smrti.

ŠTVRTÁ ČASŤ
HLÁSENIE A EVIDENCIA POBYTU CUDZINCOV

Hlásenie pobytu

§ 19

(1) Cudzinec, ktorý má vízovú povinnosť, je povinný do troch pracovných dní odo dňa vstupu na územie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky ohlásiť Federálnemu ministerstvu vnútra začiatok, miesto a predpokladanú dobu svojho krátkodobého pobytu na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

(2) Cudzinec, ktorý nemá vízovú povinnosť, je povinný do troch pracovných dní odo dňa vstupu na územie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky ohlásiť Federálnemu ministerstvu vnútra začiatok, miesto a predpokladanú dobu svojho krátkodobého pobytu na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, pokiaľ tento pobyt trvá dlhšie ako 30 dní.

(3) Hlásenie pobytu cudzincov, ktorí sa na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky zdržiavajú dlhodobo alebo trvalo, sa spravuje rovnakými predpismi ako hlásenie pobytu občanov.[7])

(4) Za cudzinca ubytovaného v ubytovacom zariadení hlási pobyt Federálnemu ministerstvu vnútra prevádzkovateľ tohto zariadenia.

§ 20

Prevádzkovateľ ubytovacieho zariadenia je povinný

a) zapísať začiatok a skončenie ubytovania cudzinca do domovej knihy a predložiť kópiu zápisu do piatich dní Federálnemu ministerstvu vnútra,

b) potvrdiť začiatok a skončenie ubytovania cudzinca na doklade o udelení víza,

c) predložiť domovú knihu na požiadanie Federálnemu ministerstvu vnútra alebo inému oprávnenému orgánu,

d) uschovať domovú knihu po dobu piatich rokov od vykonania posledného zápisu o ubytovaní cudzinca a na požiadanie ju predložiť Federálnemu ministerstvu vnútra.

§ 21
Evidencia pobytu

Evidenciu pobytu cudzincov vedie Federálne ministerstvo vnútra. Pre evidenciu pobytu cudzincov a poskytovanie informácií o údajoch vedených v evidencii platia primerane predpisy o evidencii pobytu občanov.[7])

PIATA ČASŤ
POVINNOSTI CUDZINCOV A ĎALŠÍCH OSÔB

§ 22
Povinnosti cudzincov

Cudzinec je povinný

a) dodržiavať zákony a ostatné všeobecne záväzné právne predpisy platné na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky,

b) v žiadostiach podávaných podľa tohto zákona uvádzať pravdivo a úplne všetky požadované údaje,

c) bez meškania hlásiť Federálnemu ministerstvu vnútra alebo najbližšiemu útvaru Federálneho policajného zboru alebo Polície Českej republiky alebo Policajného zboru Slovenskej republiky prípadnú stratu alebo odcudzenie dokladu o udelení víza alebo preukazu povolenia na pobyt,

d) pokiaľ po dobu dlhodobého alebo trvalého pobytu na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky používa motorové vozidlo registrované v zahraničí, bez meškania ohlásiť túto skutočnosť Federálnemu ministerstvu vnútra.

§ 23

Kto bez právneho dôvodu získa platný cestovný doklad cudzinca, doklad o udelení víza alebo preukaz povolenia na pobyt, je povinný ho bez meškania odovzdať Federálnemu ministerstvu vnútra alebo najbližšiemu útvaru Federálneho policajného zboru alebo Polície Českej republiky alebo Policajného zboru Slovenskej republiky.

§ 24

(1) Štátny orgán alebo územný orgán správy sú povinné bez meškania oznámiť Federálnemu ministerstvu vnútra vznik skutočnosti, ktorá môže byť dôvodom pre zákaz pobytu cudzinca na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

(2) Orgán činný v trestnom konaní je povinný bez meškania oznámiť Federálnemu ministerstvu vnútra začatie trestného konania voči cudzincovi a začatie konania o vydanie cudzinca inému štátu.

(3) Útvar Federálneho policajného zboru alebo Polície Českej republiky alebo Policajného zboru Slovenskej republiky alebo orgán činný v trestnom konaní je povinný bez meškania oznámiť Federálnemu ministerstvu vnútra zadržanie alebo zaistenie cudzinca alebo jeho vzatie do väzby.

§ 25

(1) Dopravca, ktorý dopraví na územie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky vzdušnou alebo vodnou cestou cudzinca bez dokladov oprávňujúcich ho na vstup na územie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, je povinný zabezpečiť jeho dopravu späť do zahraničia.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 dopravca nemá, pokiaľ Federálne ministerstvo vnútra umožnilo cudzincovi vstup na územie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo pokiaľ vízum udelené cudzincovi v zahraničí zrušilo Federálne ministerstvo vnútra pred vstupom na územie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

§ 26

Náklady spojené s vycestovaním cudzinca, ktorému nebol povolený vstup na územie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo je vyhosťovaný, znáša cudzinec. Ak cudzinec tieto náklady nemôže uhradiť, znáša ich

a) dopravca, ktorý je povinný zabezpečiť dopravu cudzinca podľa § 25,

b) ten, kto cudzinca neoprávnene zamestnal na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky,

c) Federálne ministerstvo vnútra v ostatných prípadoch.

ŠIESTA ČASŤ
PRIESTUPKY

§ 27

(1) Priestupku podľa tohto zákona sa dopustí ten, kto

a) neoprávnene sa zdržiava na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky,

b) marí výkon rozhodnutia o zákaze pobytu alebo vyhostení,

c) vykoná alebo si nechá vykonať neoprávnene zmeny v dokladoch oprávňujúcich ho vstúpiť na územie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo v preukaze povolenia na pobyt,

d) poruší inú povinnosť ustanovenú týmto zákonom, pokiaľ sa takým konaním sťaží plnenie úloh štátnej správy.

(2) Za priestupok podľa odseku 1 písm. a) a b) možno uložiť pokutu do 10 000 Kčs, za priestupok podľa odseku 1 písm. c) pokutu do 5 000 Kčs a za priestupok podľa odseku 1 písm. d) pokutu do 1 000 Kčs.

(3) Výnos z pokút je príjmom štátneho rozpočtu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

§ 28

(1) Priestupky podľa tohto zákona prerokúvajú orgány Federálneho ministerstva vnútra príslušné podľa miesta dlhodobého alebo trvalého pobytu cudzinca a v ostatných prípadoch orgány Federálneho ministerstva vnútra príslušné podľa miesta spáchania priestupku.

(2) Pokuty za priestupky môžu ukladať a vyberať v blokovom konaní orgány uvedené v odseku 1.

(3) Pokuty vymáhajú finančné úrady v Českej republike a daňové úrady v Slovenskej republike.

§ 29

Na priestupky a ich prejednávanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o priestupkoch.[8])

SIEDMA ČASŤ
SPOLOČNÉ, PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 30

(1) Spôsobilosť na právne úkony podľa tohto zákona má cudzinec starší ako 15 rokov, ak nebol rozhodnutím súdu pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak nebola jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená.

(2) Za cudzinca mladšieho ako 15 rokov a cudzinca, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, koná zákonný zástupca.

§ 31

Pôsobnosť Federálneho ministerstva vnútra podľa tohto zákona vykonáva vo veciach cudzincov požívajúcich výsady a imunity podľa zákona alebo medzinárodného práva Federálne ministerstvo zahraničných vecí.

§ 32

(1) Ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.[2])

(2) Rozhodnutia Federálneho ministerstva vnútra urobené podľa tohto zákona nie sú preskúmateľné súdom s výnimkou právoplatných rozhodnutí o zákaze pobytu (§ 14), ak sa v tomto prípade v správnom konaní vyčerpali riadne opravné prostriedky.

§ 33

(1) Žiadosti podľa § 5, 8 a 12 sa podávajú na úradných tlačivách. Vzor tlačív ustanoví Federálne ministerstvo vnútra po prerokovaní s Federálnym ministerstvom zahraničných vecí.

(2) Cudzinec hlási svoj pobyt podľa § 19 a používanie motorového vozidla registrovaného v zahraničí podľa § 22 písm. d) na úradných tlačivách. Vzor tlačív ustanoví Federálne ministerstvo vnútra.

(3) Vzor preukazu povolenia na pobyt ustanoví Federálne ministerstvo vnútra.

§ 34

Víza a povolenia na dlhodobý alebo trvalý pobyt udelené podľa doterajších predpisov sa považujú za udelené podľa tohto zákona.

§ 35

Zrušujú sa:

1. zákon č. 68/1965 Zb. o pobyte cudzincov na území Československej socialistickej republiky,
2. vyhláška Ministerstva vnútra č. 69/1965 Zb., ktorou sa vydávajú podrobnejšie predpisy o pobyte cudzincov na území Československej socialistickej republiky,
3. vyhláška Ministerstva vnútra č. 2/1949 Zb. o obnove vízovej povinnosti v styku s Francúzskom.

§ 36

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. októbrom 1992.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

1) Zákon č. 498/1990 Zb. o utečencoch.

2) Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

3) § 189 až 192 a § 195 Trestného zákona.

4) § 2 ods. 2 zákona č. 1/1991 Zb. o zamestnanosti.

5) § 41 ods. 2 Trestného zákona.

6) Zákon ČNR č. 37/1989 Zb. o ochrane pred alkoholizmom a inými toxikomániami.
Zákon SNR č. 46/1989 Zb. o ochrane pred alkoholizmom a inými toxikomániami.
Nariadenie vlády ČSR č. 192/1988 Zb. o jedoch a niektorých iných látkach škodlivých zdraviu v znení neskorších predpisov.
Nariadenie vlády SSR č. 206/1988 Zb. o jedoch a niektorých iných látkach škodlivých zdraviu v znení neskorších predpisov.

7) Zákon č. 135/1982 Zb. o hlásení a evidencii pobytu občanov.
Vyhláška Federálneho ministerstva vnútra č. 146/1982 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o hlásení a evidencii pobytu občanov.

8) Zákon ČNR č. 200/1990 Zb. o priestupkoch.
Zákon SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.
Zákon č. 71/1967 Zb.
Zákon č. 385/1990 Zb., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1974 Zb. o Zbore národnej bezpečnosti v znení zákona č. 74/1990 Zb., a o niektorých opatreniach na vybavovanie priestupkov v pôsobnosti Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky v znení zákona č. 333/1991 Zb.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.